

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

MEI 1965 - No. 83

Redactiecommissie:

J. G. v. Beek

G. de Jong

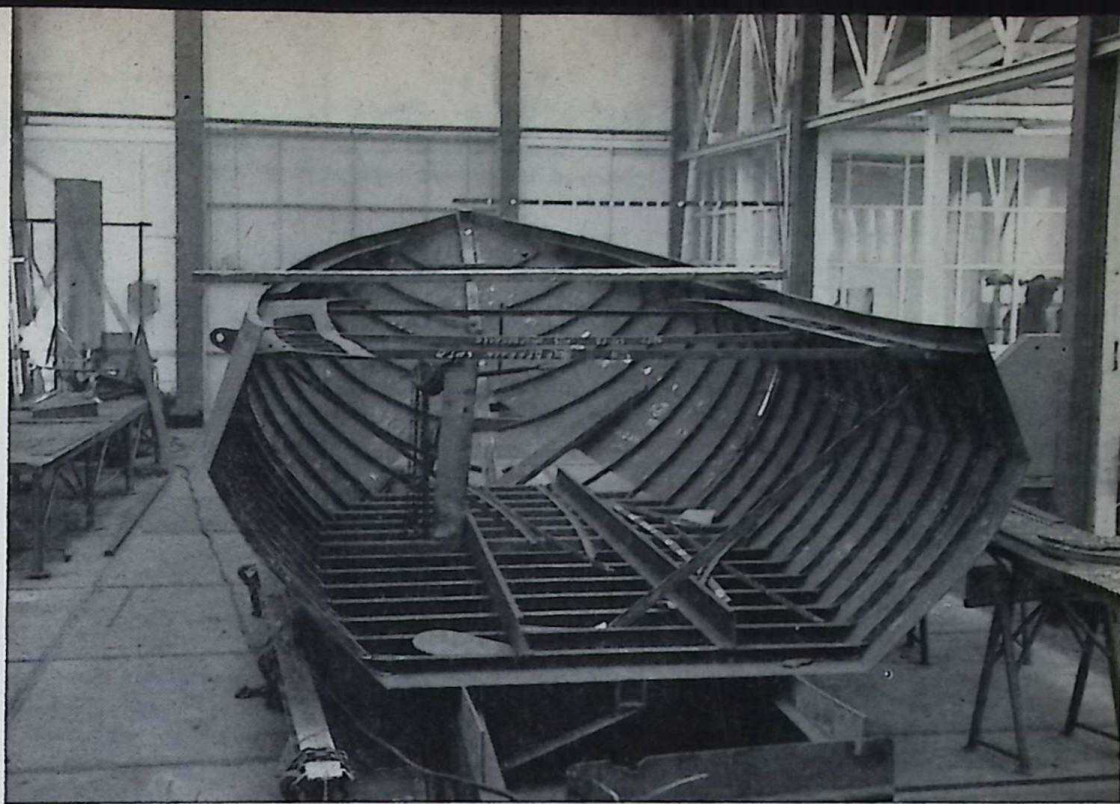
E. H. Koch

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Zover waren de leerjongens begin april gevorderd.

De titel van dit artikel is een hele mondvol en zou u doen veronderstellen dat we ergens buitenaf nog een jachtwerf hadden. Niks hoor, op onze eigen werf, in onze eigen leerschool staat een macht van een jacht op stapel voor rekening van de heer Terwiel in Breda. Het jacht is van het type „Hoogaars” met een lengte van 12,7 m, een grootste breedte van 4 m en een diepgang van 0,84 m. Door de leerschooljongens, onder leiding van hun leermeesters en enkele afschrijvers, wordt het casco gebouwd onder bouwno. 1017. Voor onze jongelui-scheepsbouwers een pracht object om het vak te leren. Ook al is het dan een zakformaat schip, alles komt er op voor en moet ervoor gedaan worden; van spantenvloer tot afschrijven, uitkruisen,

VAN ONZE JACHTENBOUWAFDELING

opsluiten, aanbouwen, fundaties enz.

Wat is een hoogaars?

De hoogaars is een echt oudhollands scheepstype, speciaal geschikt voor de Zuidhollandse en Zeeuwse stromen. Op de voorplaat ziet u een prachtige opname van een hoogaars die eigendom is van onze voormalige minister van landbouw, dr. S. L. Mansholt, nu vice-voorzitter van de E.E.G. te Brussel. De foto werd gemaakt tijdens een zeilwedstrijd waaraan onze ex-minister vermoedelijk geen prettige herinneringen zal bewaren, want na afloop diende hij een protest in ('t ging over het al dan niet geoorloofde gebruik van een spin-

aker), een protest dat echter door de hoogste zeilinstanties afgewezen werd. Hoe dan ook, de sportieve heer Mansholt, die u vaag aan het roer kunt zien zitten, vaart nu op onze voorpagina en dat hebben we te danken aan de heer J. Dutilh W.F.zn., te Rotterdam, die de opname maakte en welwillend aan ons afstond. Oorspronkelijk werden deze schepen overnaads van hout gebouwd en gebruikt voor de beroepszeilvaart en de visserij. Tegenwoordig worden deze jachten van staal gebouwd en komen meer en meer in zwang bij de echte watersportliefhebbers die de ruimte van de Zeeuwse en Zuidhollandse wateren zoeken.

Vroeger waren er veel van deze zg. platbodems die onderling weinig van vorm en tuigage verschilden.

In Zeeland de hoogaars en de hengst. In Noord-Holland, vooral in de omgeving van het Alkmaardermeer en de Westeinderplas, de punter en de grundel. Op de voormalige Zuiderzee de schokker en de folnut.

Allemaal scheepstypen met een schuin oplopende voorsteven, van voren voller dan van achteren, een platte bodem en zijzwaarden.

Dat onze oude scheepsbouwers, met hun scheepsvormen ontleend aan de praktijk, helemaal niet achterliepen blijkt wel uit het feit dat we deze vorm ook bij de vissen en de moderne vliegtuigen zien. Wij vinden hierin de „druppelvorm” terug.

Een vallende waterdruppel past zich vanzelf aan de praktijk aan wat de vorm betreft. Ook bij de „rondbodems” zien we deze vorm zoals bij de botters en in mindere mate bij boeiers en tjot-ters. We hopen later nog eens een foto van het jacht te kunnen publiceren in Boele Nieuws als het onder vol tuig vaart. Voorlopig ziet u vast een afdruk van een andere hoogaars om een idee te krijgen hoe het schip eruit zal zien.

Kees v. Zielst (l.) en Kees v. d. Linden brengen wrangen aan.

PROBLEMEN ROND BEROEPSKEUZE

Het grote en belangrijke probleem waartegenover ouders zich geplaatst zien als hun zoon de lagere school verlaat, is te vangen in de vraag: „Wat nu?“ Dit simpele vraagje is echter van verstrekkende betekenis en we weten, dat we in dit artikel uw probleem niet op kunnen lossen. Wel kunnen we u wijzen op enkele punten, ons bedrijf betreffende, die u wellicht in uw overwegingen kunt betrekken.

Wij hebben er in het aprilnummer van Boele Nieuws in een artikel over dit onderwerp „Uw zoon en zijn toekomst“ al op gewezen, dat er weleens te gemakkelijk over dit probleem wordt gedacht en ook wel, dat hierbij fouten gemaakt worden die later voor het kind funest blijken te zijn.

Hoe we fouten maken

Wij ouders, we willen natuurlijk voor ons kind het allerbeste en we zullen er heel wat voor overhebben om ons kind die richting te laten inslaan die we geschikt voor hem of voor haar achten. En hier komen we dan tegelijk op het cardinale punt. De zinsnede „die we geschikt voor hem achten“ is de oorzaak van het fouten maken.

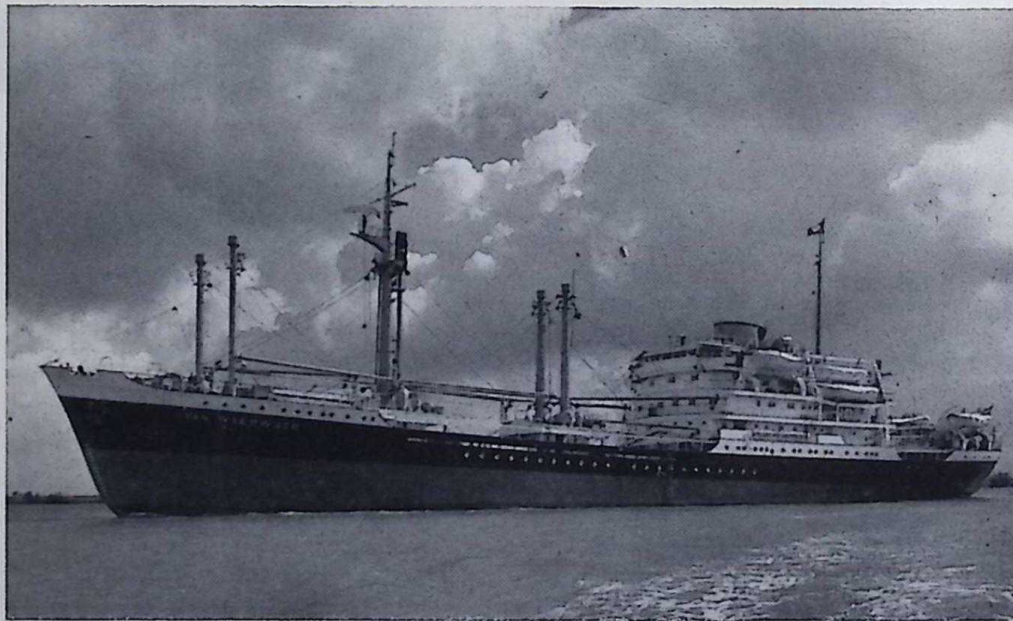
Wat *wij* voor het kind geschikt achten, is dat altijd het beste? Hebben wij ons als ouders er volledig rekenschap van gegeven in welke richting ons kind zich het beste zal kunnen ontplooiën of nemen we zonder meer aan, dat voortgezet onderwijs aan een U.L.O. of H.B.S. de allerbeste oplossing van ons probleem is? Natuurlijk, in vele gevallen zal dit een juiste oplossing blijken al naar de geaardheid en de aanleg van het kind. Maar deze oplossing wordt helaas maar al te vaak ook gekozen voor het kind dat met tegenzin, 't zij bewust of onbewust, deze voortgezette opleiding moet volgen. Wat is hiervan meestal het resultaat? Dit: het kind moet na een paar jaar, tot grote teleurstelling van de ouders, dit voortgezette onderwijs vaarwel zeggen en voor hem zal dan alsnog een gerichte opleiding gezocht worden. Maar een paar jaar zijn verloren gegaan!

Wij laten ons ook nog tot deze fouten verleiden door de volkomen afgedane, ouderwetse uitdrukking: „Mijn jongen niet in een vuil ketelpak“ of iets dergelijks. Lang heeft de gedachte hoogtij gevierd, dat het witte boord een garantie was voor een gedegen bestaan. Maar geachte collega's, de tijden zijn veranderd en onze kinderen zijn niet meer zoals wij vroeger.

Hoe is ons kind ingesteld?

De techniek heeft een enorme vlucht genomen en zij heeft ervoor gezorgd, dat

ons leven veel dynamischer, rijker aan schakeringen, aan tempo, aan intensiteit, helaas ook veel nerveuzer en gejaagder geworden is. Wij ouderen zijn daarin *gegroeid*, onze kinderen zijn erin geplaatst. Zij zijn daarom anders. De leraren merken het op de lagere school. Overduidelijk blijkt, dat hun leerlingen minder interesse hebben voor de vakken waarin geconcentreerd gedacht moet worden en de resultaten zijn minder geworden.

Een produkt van vakmanschap: m.s. „Van Waerwijck“

Wil dit zeggen, dat de jeugd nu dommer is? Welnee, haar interesse gaat een andere kant op. We zijn ervan overtuigd, dat ook bij het onderwijzend personeel, dat tenslotte de ouders bij de beroepskeuze zal moeten adviseren, te weinig het besef leeft, dat er in het vakonderwijs en de bedrijfsopleiding voor de leerling kansen liggen om een richting te kiezen die veel meer aansluit bij zijn geaardheid. Een jongen die blijk geeft voortreffelijk te kunnen knutselen of die voortdurend aan een fiets of brommer zit te prutsen, kan een knul zijn die het ver in de techniek kan brengen, ondanks het feit dat hij van boeken en schriften een afkeer heeft.

Neem nu ons bedrijf. Hoeveel beroepen zijn daar niet in te vinden en hoeveel vakmanschap wordt er niet vereist om de schepen te bouwen en te repareren? Wij zijn zo vaak geneigd om het eigen beroep minder aantrekkelijk te vinden dan het beroep van een ander. Elk beroep, ongeacht welk, heeft voor- en nadelen, we zien de nadelen het beste, de voordelen nemen we als vanzelfsprekend erbij of zien we niet.

Het vak scheepsbouw, machine- en scheepsreparatie

En toch zijn in het scheepsbouwvak voordelen die juist voor het bepalen van de beroepskeuze zich zo aantrekkelijk aftekenen. Neemt u nu alleen maar het

feit dat geen geestdodend lopendebandwerk verricht hoeft te worden. Op ons bedrijf betekent het uitvoeren van een werkopdracht dat de opgegeven taak naar eigen inzicht, uiteraard binnen bepaalde normen, moet worden verricht. Dikwijls ook in gezamenlijk overleg, maar altijd gelegenheid gevend tot ontplooiing van initiatief en technisch inzicht. Persoonlijke vrijheid in het bepalen van de werkwijze dus, waarmee het lopendebandwerk in schrille tegenstelling staat.

Het voordeel dat we hier omschreven, brengt een ander voordeel met zich mee, namelijk dat deze ontplooiing van de persoonlijkheid tevens promotiekansen

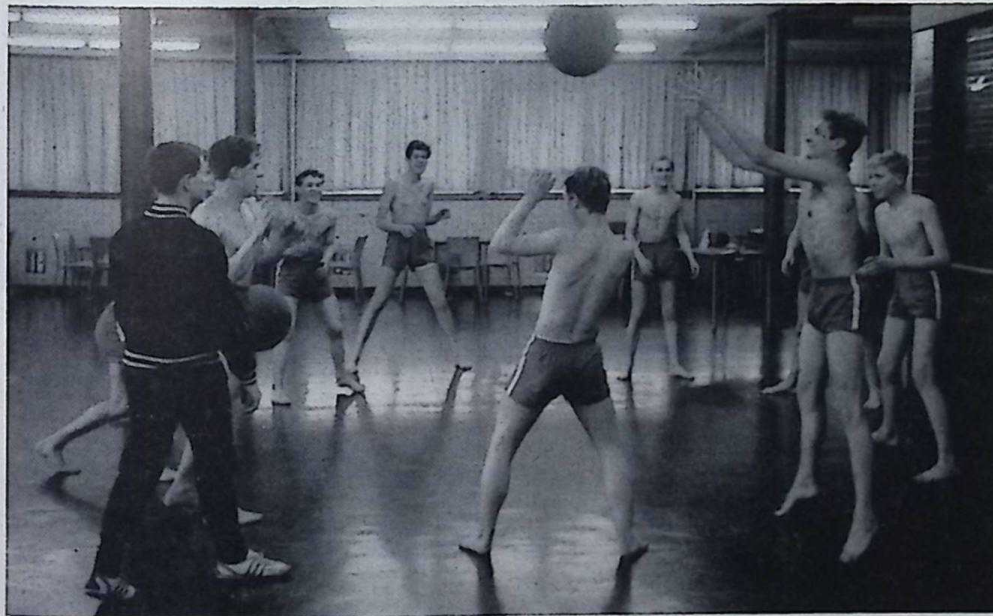

OPLEIDING

schept. Zo u weet, zijn de kansen in ons bedrijf aanzienlijk ruimer gemaakt door het instellen van de functies instructeur en kras, waarmee beoogd werd tot een aantrekkelijke functie-opbouw te komen en ook om de grote afstand die er wat dat betreft bestond tussen de functies vakman tot baas te reduceren. Aan het eind van dit artikel vindt u een volledige functie-indeling en -omschrijving.

Geen somber toekomstbeeld

In scheepsbouwkringen wordt geklaagd over de slechte situatie waarin de Nederlandse scheepsbouw verzeild is geraakt. Misschien wordt er terecht geklaagd, maar bij ons worden die klachten niet gehoord. 't Zou ook onredelijk zijn,

Ook de lichamelijke opvoeding wordt niet vergeten.

want ons bedrijf, dat overwegend op scheepsreparatie is ingesteld, heeft ten aanzien van de werkvoorziening geen vrees voor de toekomst te hebben. Zolang Rotterdam een wereldhaven blijft, blijft ons bedrijf schepen repareren. Een gecombineerd bedrijf als het onze is niet zo kwetsbaar en biedt de leiding de mogelijkheid om in den brede haar stukken over het industriële schaakbord te manoeuvreren.

De vakopleiding in ons bedrijf

De vakopleiding begint in de leerschool. Gedurende twee of drie jaren, afhankelijk van de vooropleiding, wordt uw zoon

geschoold in hand- en machinale vaardigheid. De theoretische kant van de techniek wordt onderwezen op één of anderhalve dag per week.

Juist in de leeftijd van 16 tot 18 jaar maakt een mens een geweldige ontwikkeling door. Daarom wordt in de leerschool veel aandacht besteed aan de algemene vorming van uw zoon. Een bedrijfskursus maakt de leerling vertrouwd met de inrichting van ons eigen bedrijf en met de eisen welke aan hem gesteld gaan worden in onze snel tot ontwikkeling komende maatschappij. Ook de lichamelijke opvoeding wordt niet vergeten. Erg belangrijk is dit, juist in de tijd dat uw zoon zo snel groeit.

Het landelijk Bemetel-examen vormt de afsluiting van dit eerste deel van de vakopleiding. Daarna wordt uw zoon bij een instructeur geplaatst. Alleen of samen met andere jongens gaat de instructieploeg productief werken in vooraf uitgezochte karweien. De zelfstandigheid neemt in deze tijd zienderogen toe. Voor velen betekent de mili-

Met twee grote instellingen op dit gebied hebben wij een collectieve studieregeling. Het staat een ieder vrij hiervan gebruik te maken.

Dat voor een goede vervulling van een hoger technisch beroep jaren van praktijkervaring nodig zijn willen wij hier met nadruk vermelden.

Alle jonge mensen in ons bedrijf worden in de jaren van hun ontwikkeling goed gevolgd. IJver, wilskracht, doorzettingsvermogen, praktijkervaring en een gezonde mentaliteit die zich uiten ten opzichte van het werk, de collega's en de chef zijn de maatstaven waarnaar gerekend wordt om te bereiken wat uw zoon zich voorstelt.

Aan begeleiding onzerzijds zal het hem op deze weg niet ontbreken. De leermeesters zullen u van de vakopleiding alles kunnen vertellen. De heer Stibbe, hoofd van de afdeling Opleiding en Vorming, staat ook gaarne tot uw dienst.

Nieuwe promotiemogelijkheden

Zoals we reeds eerder meldden zijn er in ons bedrijf nieuwe promotiemogelijkheden geschapen. Tot op heden was het zo, dat de promotiekansen voor een vakman zich beperkten tot voorman of baas.

Laten we aannemen dat een baas leiding geeft aan een groep van gemiddeld 20 man, dan is het dus duidelijk dat de promotiekans 1 op 20 is.

De promotielijn was: vakman - voorman - baas. Tussen vakman enerzijds en voorman/baas anderzijds zijn nu twee nieuwe functies ingevoegd en wel die van instructeur en kras.

Instructeur. De taak van een instructeur is om 3 à 4 jongeren, tijdens het werken in de produktie, gericht zoveel mogelijk praktische kennis bij te brengen, waardoor deze jongeren eerder all-round vakman kunnen worden.

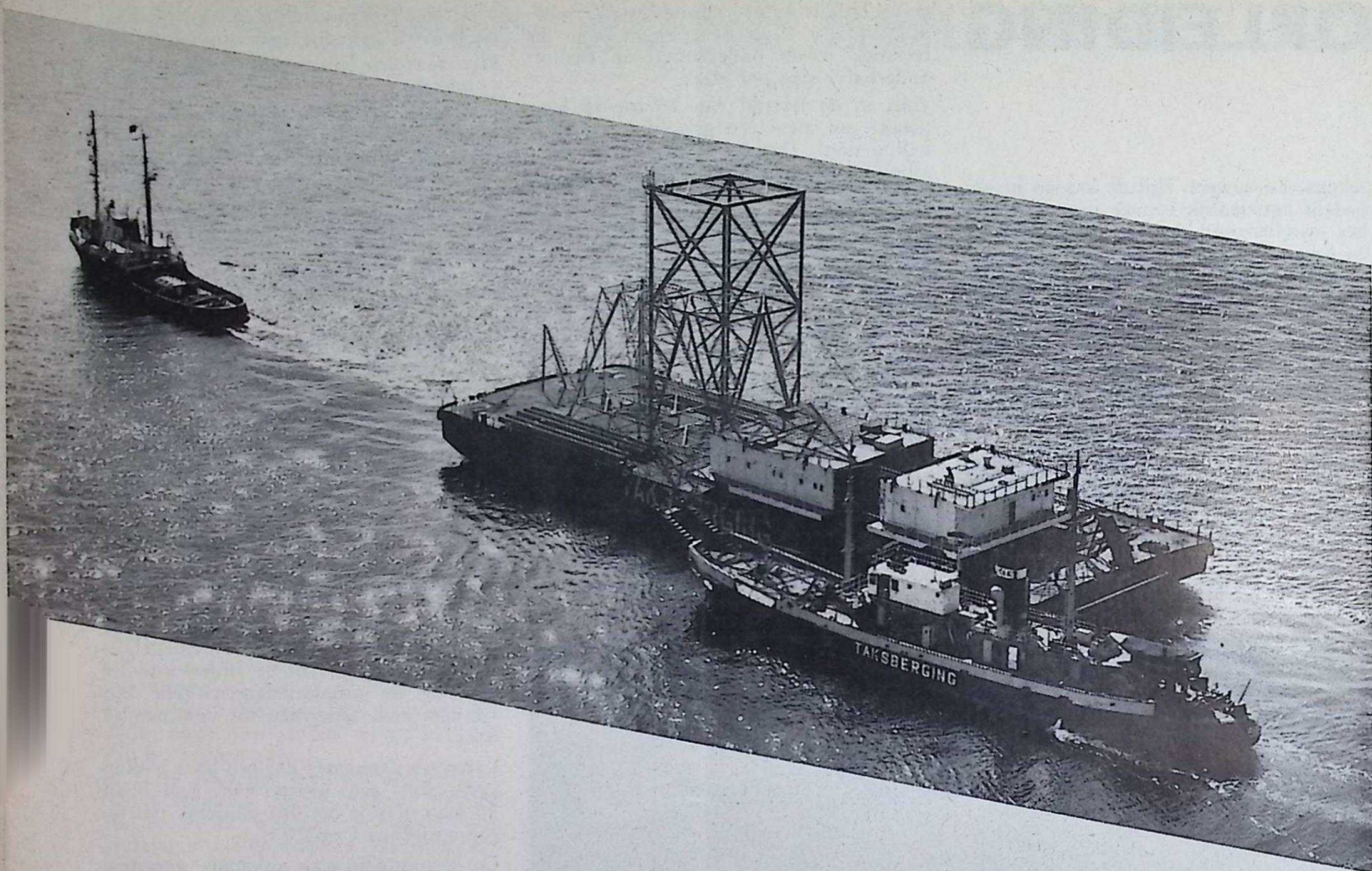
Bij de bankwerkers zijn tot nu toe als instructeur aangesteld de heren C. de Haard, J. Herwig en J. A. Menheer, bij de draaiers de heer A. v. d. Stel en bij de scheepsbeschieters de heer J. de Ruyter.

Kras. De functie van kras houdt in om voor een bepaald karwei waaraan 4 tot 6 man werken, afhankelijk van de grootte van het karwei, het werk te regelen. De kras zorgt ervoor dat het werk zo efficiënt mogelijk wordt uitgevoerd.

Bij de bankwerkers zijn als kras aangesteld de heren L. Bakker, Kl. Ooms, Joh. Soffree en Kr. Verhoeven.

Voor de afdeling scheepsbouw is deze nieuwe promotiemogelijkheid in voorbereiding en ook daar gaan we binnenkort over tot het aanstellen van enkele instructeurs en krassen.

NIEUWE OPDRACHTEN

Wijzigingen aan T.B. 7

De „Tak 7”, de grote ponton die door ons uit een oude „in goede staat” verkerende tanker is gebouwd, hebben we al enige malen aan de werf gezien voor kleine veranderingetjes die aangebracht moesten worden, afhankelijk van het werk waarvoor de „Tak 7” werd ingezet. O.a. werd de ponton vorige zomer ingezet bij de bouw van het befaamde Rem-eiland.

Indirect waren wij dus ook bij deze geruchtmakende affaire betrokken, zoals u op de foto kunt zien. Zowel T.B. 7 als de Bison, gebouwd resp. omgebouwd bij Boele, ziet u „Rem-onderdelen” transporteren op de Noordzee.

De kolossale ponton is nu voor ruim een jaar verhuurd aan een buitenlandse olie-maatschappij. Op de ponton zal een

groot booreiland worden geplaatst en hiertoe hebben we een enorme sleuf ter lengte van ongeveer 35 meter en een breedte van 3 meter op hart schip gemaakt. Ter plaatse van deze sleuf (te vergelijken met een baggermolen) zijn nieuwe 1/2” schotten voorzien van zware stijlen geplaatst.

De secties die uit de sleuf vrijkomen worden opgeslagen om later, na het verrichten van de „boortaak”, weer te worden aangebracht.

Het dek, dat een behoorlijke dekrondte heeft, moet horizontaal zijn; daarom hebben we strippen op dek gelast in de omtrek van het booreiland en deze ruimte werd volgestort met beton en horizontaal afgewerkt. Om de ponton in zee vast te prikken werden aan SB.- en BB.-zijde drie zware paalfundaties aangebracht.

Eind april was de ponton gereed om naar Emden te vertrekken.

Daar wordt de ponton in dok gezet, geballast en geheel onder water gebracht, waarna het booreiland wordt opgevaren. De ponton wordt daarna leeggepompt en heft het booreiland op. Voor de volledigheid vermelden wij nog dat dit een booreiland voor „gasboring” betreft.

Constructieopdracht

Van de Kon. Ned. Hoogovens te IJmuiden kregen we opdracht tot het vervaardigen van drie stuks convertorkoppen, bestemd voor smeltovens. Deze koppen zijn samengesteld uit platen met een dikte van 40 mm met een zware boven- en onderring. De onderring heeft een diameter van ± 6 m, de bovenring van $\pm 3\frac{1}{2}$ m. De koppen worden gemaakt onder C.O.-nummer 449.

JUIST VOOR HET TER PERSE GAAN VAN DIT NUMMER ONTVINGEN WIJ OPDRACHT OM VOOR ENGELSE REKENING TWEE COASTERS TE BOUWEN.

JOSEPHINE IS WEG

Josephine is naar de West vertrokken. Kan 't ons schelen, hoor ik u zeggen, „er zijn er zoveel gegaan” en „zij liever dan ik” of „hoe zou ze eruitzien” of „kon ze hier geen man vinden?”.

Wij moeten u wat dat betreft teleurstellen of tevredenstellen.

Josephine is de 2e coaster van het vrouwelijk geslacht die we op dinsdag 16 maart 1965, na een geslaagde technische proeftocht op een onstuimige zee, hebben opgeleverd.

Gode zij dank was ons aller Arie aan boord om onze magen gevuld te houden, zodat het niet te veel kon klotsen. Zeezieken hebben we toch gehad. Als je zo iets hebt, vergeet je het je leven niet meer. Wat dat betreft iets om jaloers op te zijn.

Alle gekheid op een stokje.

Josephine gedroeg zich op zee als een echte dame en was allercharmantst door geen kuren te vertonen. Alles liep bij haar gesmeerd, van motor tot ankerspil.

Ze wilde alleen een keer even uit het roer lopen. Ook dat namen we haar niet kwalijk. We willen tenslotte ook wel eens een keertje van het rechte pad afdwalen.

„en toen zel die pastoor...”

Na de technische proeftocht werd 's middags net binnen de pieren de Josephine door de heer G. J. Boele aan de directeur van Dammers & v. d. Heide, de heer Dammers, overgedragen.

Van deze plechtigheid plaatsden we hier nog een foto. Op de voorgrond „in de nek gekeken” de inspecteur de heer Sj. Oosterhof. (Zie foto 1)

Nog te vermelden dat tijdens de proeftocht onder protest de sloepenrol werd gehouden. 't Was ook zo koud op dek. Baas J. Punt trad op als sloepcommandant en gaf instructie „zwemvest”. (Zie foto 2)

We zijn dan ook bijzonder verheugd, dat hij speciaal voor de fotograaf van ons blad wilde poseren in „gevechtstenuue”. Toch kunnen we ons niet aan de indruk onttrekken (de foto beijkend) dat het omgespen van het zwemvest niet op de juiste manier is geschied. Foei, zien we daar links de bandjes niet slingeren!?

De overdracht.

We willen u ook foto 3 niet onthouden. Onze fotograaf betrapte het drietal, de heren Dammers, G. J. Boele en H. Hofwegen, toen kennelijk een mopje verteld werd dat Josephine niet had mogen horen. Was daarom misschien die pijp in de M.K. stuk, juist voor het schip naar de West vertrok?

We hebben wel eens gehoord van het gezegde: „Zij heeft zich te b..... gelachen”.

... in gevechtstenuue ...

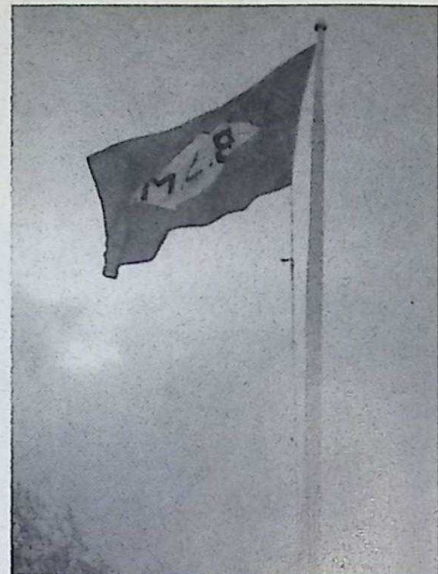

SPORTDAG 1965

Beter dan woorden dat kunnen doen, getuigen de hier afgedrukte foto's er van, dat de sportdag die op 20 april jl. ten behoeve van de leerjongens van onze bedrijfsopleiding is gehouden, een geslaagd feest is geworden.

Daar heeft in de eerste plaats het weer zijn vriendelijke medewerking aan willen verlenen, maar vooral heeft daartoe bijgedragen, en het verheugt ons bijzonder om dat te kunnen schrijven, de voortreffelijke organisatie, die in handen was van . . . de jongens zelf.

Het is werkelijk een verademing als je zulke jongens bezig ziet om op een correcte manier de beslommeringen van de organisatie van zo'n sportdag het hoofd te bieden. Dat is wat anders dan het nozemgedoe, dat we langzamerhand als een kwaad gaan verachten. Deze jongens hebben gezamenlijk hun sportdag tot een succes gemaakt en er op deze manier de grootst mogelijke voldoening van gehad.

De sportdagcommissie in vergadering bijeen.

Om kwart voor één loste directeur G. J. Boele het startschot voor de „kleine marathon”. De harde knal deed veel ergs vermoeden, maar de jongens gingen doodkalm van start. Deze wedloop, die via Ringdijk en Donckselaan naar het sportterrein van de v.v. Bolnes aan het einde van de Kievitsweg voerde, werd een royale overwinning voor Kees v. d. Linden.

Het hoogspringen werd gewonnen door Chris Oudijk, die met een sprong van 1,60 m zijn makkers met een verschil van 5 cm versloeg. Voordat de jaarlijkse voetbalwedstrijd tussen de leerscholen van machinefabriek en scheepsbouw aan

Start van de kl. marathon. Links vooraan (in wit tenue) winnaar Kees v. d. Linden.

De kopgroep passeert een prachtig plekje: huls Ten Donck.

Met een harde schulver verrichtte mevr. Boele-Eschauzier de aftrap

nadat zij keurig aan de wedstrijdleiding was voorgesteld.

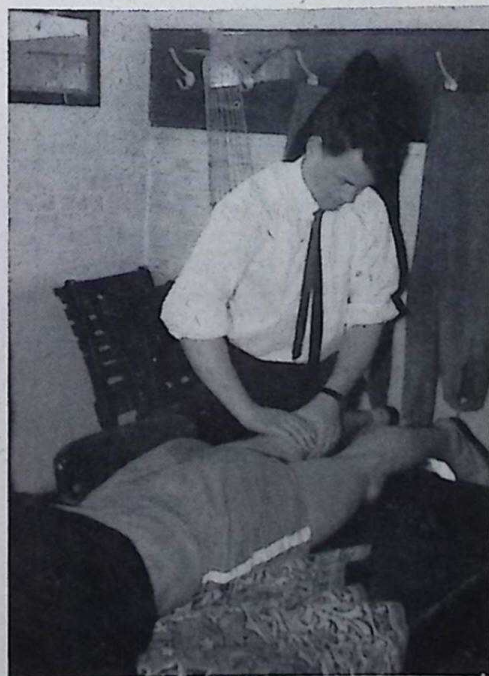

VAN EN VOOR DE BEDRIJFSOPLEIDING

de beurt kwam, demonstreerden een aantal jongens op de judomat, hoever zij reeds onder leiding van de heer Van Houdt in korte tijd zijn gevorderd.

De voetbalwisselbeker ging dit jaar naar de scheepsbouwers. Hun ploeg won, een tikkeltje geflatteerd leek ons, met 3—1. Er werd met inzet van alle krachten voor de eer gevochten, desondanks bleef het uitermate sportief aan beide zijden. Aan één fout maakten zowel winnaars als verliezers zich te veel schuldig: het spel werd slecht verdeeld. Waar de bal was, was bijna iedereen. De aftrap werd op resolute wijze verricht door mevr. J. E. Boele-Eschauzier, nadat zij op keurige wijze aan de aanvoerders en de scheids- en grensrechters was voorgesteld. En om het allemaal in stijl te houden werd de prijsuitreiking op een klein erepodium verricht. De heer Stibbe reikte de diverse bekens uit en maakte tevens van die gelegenheid gebruik om een dankwoord te spreken, waarbij uiteraard de hulp van buitenaf, met name de Gemeentepolitie en de sportvereniging Bolnes, nadrukkelijk werd genoemd.

De gedetailleerde uitslagen waren als volgt:

Henk Simonis in de v. Houdt-greep. Kramp in de kuit was de aanleiding daartoe.

Bas v. Bruggen neemt zijn derde prijs in ontvangst.

hoogspringen:

1. Chr. Oudijk ..... 1,60 m
2. J. v. d. Water ..... 1,55 m
3. W. J. de Jongh ..... 1,55 m

marathon:

1. C. J. v. d. Linden .. 13 min. 13,6 sec.
2. J. W. v. Steenbergens 14 min. 6,6 sec.
3. B. v. Bruggen .... 14 min. 40,8 sec.

Met deze sprong van 1,60 m werd Chris Oudijk winnaar.

Doelpunt! De sprong van machinekeeper Helderop was tevergeefs.

voetbal:

Scheepsbouw—Machinefabriek 3—1.

Zo werden de voetballers door hun collega's aangemoedigd.

„Kijk“, zei De Ruiter, „zo zette ik de revolver...
achter zo'n lasrups en...
zo zag mijn bril er toen uit!“

Bas de Ruiter verbrijzelde zijn brilleglas, maar... zijn oog bleef onbeschadigd!

„Ja, en dat is nou de tweede keer al“, vertelde onze hakker B. de Ruiter toen hij ons een totaal verbrijzeld brilleglas liet zien. „Voor de eerste keer is me dat in het dok overkomen en nu weer bij de 1022. Als ik geen veiligheidsbril gedragen had, nou, ik weet het nog zo net niet. Ik zou in ieder geval mijn oog kwijt geweest zijn en misschien wel blind geworden zijn.“

Op onze vraag hoe die bril zo kapot gekomen was vertelde De Ruiter, dat hij een lasrups aan het weghakken was met zijn revolver. Plotseling sprong het

veijnige stukje ijzer echter los en vloog met een vaart naar zijn oog, dat gelukkig goed beschermd was, omdat hij een veiligheidsbril droeg. Het glas was plotseling matglas geworden, maar het splinterde niet. Dat betekende voor De Ruiter het behoud van zijn oog.

Bril dragers, u zult dit voorval lezen en dan gauw weer vergeten. Dat geeft ook niet, als u nu maar direct besluit om ook tot aanschaffing van veiligheidsglazen over te gaan. Zonder zulke glazen bent u erg kwetsbaar!

De glazen en het montuur worden voor

tweederde uit het Sociaal Voorzieningsfonds betaald, één derde is voor eigen rekening. Nadere inlichtingen over het aanschaffen kunt u verkrijgen op de loonafdeling bij de heer H. Rolloos.

MEDEDELING VAN DE INKOOPCOMMISSIE

Bovengenoemde commissie heeft de redactie verzocht om het bestaan en het doel van deze commissie nog eens onder de aandacht te brengen, omdat er vermoedelijk nogal wat werknemers zijn die van een en ander niet op de hoogte zijn.

In onze omgeving zijn een drietal winkeliers die op het grootste gedeelte van de artikelen die zij verkopen een korting verstrekken van 10 %, indien men in het bezit is van een speciale inkoopkaart. Deze inkoopkaarten nu worden door de commissie gratis verstrekt en wel elke

maandag van 12.00 tot 12.30 uur in het kantoor van de kleine commissie-bij de lasloods en elke vrijdag tussen 12.00 en 12.15 uur bij D. Rook in de onderhoudswerkplaats.

De winkeliers waar men door middel van deze kaarten korting geniet zijn: Schoenenmagazijn Hoorman, Oostdijk te IJsselmonde; Radio-elektrotechn. bur. Van Wingerden en Zn., Lagendijk, Ridderkerk; Gebr. Zwaal (woninginrichtingstextiel), Dillenburgplein, Slikkerveer, alsmede het filiaal te Barendrecht hoek Barendr.weg/Dordtsestraatweg.

OPBRENGST COLLECTE REUMABESTRIJDING

Als voorzitter van de Rotterdamse Vereniging tot Steun aan de Reumabestrijding wil ik allen hartelijk bedanken voor de „kwartjes in de bus“ van de collecte voor de reumabestrijding die 26 maart op ons bedrijf is gehouden.

Het resultaat was, dat f 138,04 aan de vereniging afgedragen kon worden.

In het afgelopen jaar werd, mede door de collectes, de opening van het Reuma-ziekenhuis in Rotterdam mogelijk. Dat ik hieraan een ton mocht overhandigen vorig jaar, kwam mede door de goede collectes.

Hartelijk dank!

Dr. Tj. MEYER

JILLES KOEDOOD MET PENSIOEN

Bijna 53 jaar is Jilles Koedood, centerdraaier, in onze dienst geweest. Op 9 april jl. is hij met pensioen gegaan, omdat hij enige tijd geleden de leeftijd van 65 jaar had bereikt.

Er is hier sprake van een record dat niet zo gemakkelijk geëvenaard, laat staan verbeterd zal worden. Het is daarom ook, dat we voor dit afscheid graag

enige ruimte in ons blad reserveren. Als 11-jarige jongen trad Jilles bij Boele in dienst en hij heeft zich sindsdien in ons bedrijf de faam van goed vakman verworven. Eigenlijk had hij in zijn aanvangsperiode liever het beroep bankwerker gekozen (en is dat ook enige tijd geweest), maar ziekte noodzaakte hem dat op te geven en een rustiger vak te kiezen. Maar ook in de functie van

centerdraaier heeft hij zich erg verdienstelijk weten te maken.

In de directiekamer nam hij met zijn vrouw officieel afscheid van directie, bedrijfsleiding en vertegenwoordiging van de ondernemingsraad. De officiële foto die daarbij gemaakt werd drukken we hier af.

We wensen Koedood met de zijnen nog vele prettige jaren toe.

NIEUWBOUW AAN BOORD VAN DE NIEUWBOUW

Een vooruitstrevend merelechtepaar heeft gemeend zijn nieuwe woning te moeten bouwen aan boord van de 1022. Boven op een schakelkast op het tussendeck van ruim 2 hebben ze een kunstig nestje gemaakt van plokjes hooi. Assistent Plokhooi en zijn mannen vertelden, dat het echtpaar het nest na bezette tijd gebouwd heeft, vermoedelijk om geen lasogen te krijgen en om niet te veel herrie aan hun merelkoppen te hebben.

Angstvallig wordt het nestje nu door onze mannen aan boord bewaakt, hoewel de toekomstige ouders zich nog niet op het nest laten zien (we schrijven 20 april). We hopen nu maar, dat de merels het resultaat van hun huwelijksgeluk keurig in het nestje zullen deponeren en dat we in het volgende nummer van Boele Nieuws onder de rubriek Personalía de geboorte van een aantal Boelemereltjes kunnen vermelden.

We houden u in ieder geval op de hoogte.

„Nee, nog niks“, constateerde C. Goudriaan.

GOEDE CONTACTAVONDEN

matige belangstelling

De eerste avond, op donderdag 8 april, lieten de Bolnessenaren het afweten. De zaal was nog niet voor de helft bezet. De volgende avond, die berekend was voor de personeelsleden buiten de stad, kwamen we net iets over de helft. Dat was dus een geduchte teleurstelling die we te incasseren kregen. Er stond gelukkig wat tegenover. Allereerst de ouderwets grote koek bij de koffie met krenten erin (in de koek, bedoel ik). Dan een heel aardig programma. Tenslotte een gezellig bal.

Voordat we het programma met elkaar door gaan nemen, zullen we eerst het bal even met u afhandelen. Hoe vond u de dansmuziek? Goed? Wel wel, dan zijn we het deze keer volkomen met elkaar eens. Prima muzikanten, echte routiniërs, gehaaide notenvreters. Alleen, dat vreten zouden ze niet zo luidruchtig moeten doen.

Ik wilde dat tijdens het bal tegen mijn buurman zeggen.

„Wat spelen die lui hard, hè?“, riep ik

in zijn oorschelp.

„Hè?“

„Dat die lui zo knetteren!“, riep ik, terwijl ik zijn schelp wat dieper binnendrong.

„Watte?“

„Dat die lui zo te keer ...“

„Ik kan je niet verstaan, want die lui gaan zo te keer!“, schreeuwde hij terug.

Excelsior

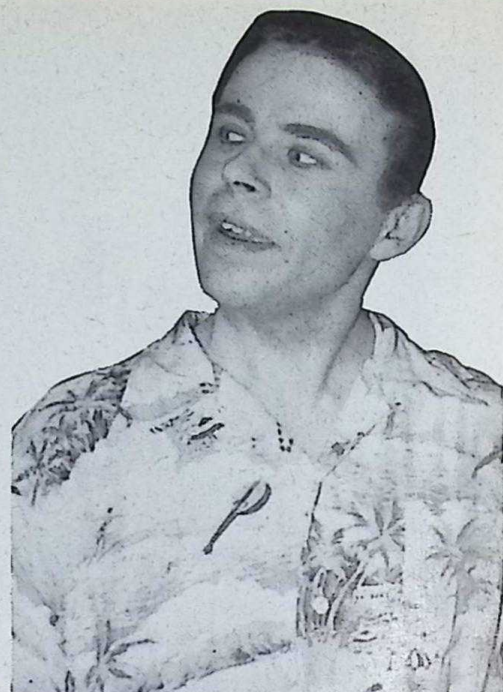
Na de opening door voorzitter P. de Weyer loste Excelsior het startschot, een schot dat wat het programma en de uitvoering daarvan betreft wel doel trof, maar dat wat de presentatie betreft de roos miste.

Jan Smit had een programma gekozen dat grote repertoirestukken vermeed en ingesteld was om een vrolijke sfeer te scheppen. Juist gezien. Op een contactavond willen we pret hebben en met vrolijke marsjes, walsjes en wat karakterstukjes liggen de mogelijkheden hiertoe wagenwijd open. De te zwakke bezetting van het orkest in aanmerking genomen, werd er redelijk gemusiceerd, maar ... het showelementje ontbrak en dat kan zo'n programma juist zo lekker hebben. De heren begonnen, wonderlijke tegenstelling, met sombere gezichten aan de mars „De optimisten“ en in de Beierse dansmuziek kwam de leut ook niet om de hoek kijken.

Het deed ons genoeg, dat ook een bedrijfsassistent zich in de rijen van de blazers geschaard heeft en op deze avond blijk gaf een goed trompetpartijtje te kunnen blazen.

Een goed optreden van Excelsior dus, maar we willen nog één kritische kanttekening plaatsen, omdat ons dat gewent lijkt. Een programmawijziging

Tini de Koning maakte een goed debuut. Wlm Kool moest dat aan den lijve ondervinden.

„O ja, éénig, hè tante?“ André Brouwer als het zalffe Johnnie.

mag niet aangebracht worden met de gedachte „ze merken het vanzelf wel“. Respecteer uw publiek (ook al is er weinig) en laat programmawijzigingen altijd aankondigen. Nu hadden we ons al ingesteld op de Europacup-mars en daar klonk plotseling een lief walsje dat echt strijdig was met de „eerst de man - dan de bal“-gedachte van de cup-wedstrijden.

Boele's toneel danste om de duiten

„De dans om de duiten.“ Zo heette het leuke toneelstuk waarin regisseur J. Pas de gok waagde om de hoofdrol aan iemand anders dan de meest geroutineerde kracht toe te vertrouwen.

„Een ander ook eens een kans“, moet de regisseur gedacht hebben en legde de grootste verantwoordelijkheid op de schouder van André Brouwer.

't Werd de verrassing van de avond, want André speelde alles of niets en 't werd alles. Rolvast en zonder de minste aarzeling zorgde hij ervoor, dat ook de andere spelers gedegen tegen spel konden leveren en hij wist van de figuur Johnnie Sparenburg de slappe-waskerel te maken die de schrijver beoogde. Uiteraard zal hierbij de regisserende hand van Pas van pas gekomen zijn, want een goeie leiding is 't halve werk. Mej. Tini de Koning maakte een uitstekend debuut en bleek, althans de tweede avond, haar zenuwen de baas te kunnen. En dat alleen is al een hele opgave.

't Was een leuk stuk ('t toneelstuk bedoel ik nu weer). Een stevige, vinnige, bedillende tante (mevr. Noordanus) bulkt van de centen. Een neef van haar, ene Johnnie, heeft wat van die centen nodig, omdat hij studeert voor tandarts

(André Brouwer). Hij denkt tante mild te stemmen door zich aan te stellen als een zalfje. Tante gaat met vakantie en er verschijnen gasten ten tonele waarvan één „dame” Johnnie poogt te paaien vanwege de centen die hij later wel van tante zal erven. En dan begint het spul. Als tante onverwachts . . .
Maar waarom zouden we alles nog eens herhalen? Voor degenen die het gezien hebben is het niet nodig en voor degenen die het niet gezien hebben?

Hadden beter zelf kunnen komen!

Want dat is het wat aanleiding geeft om hier nog even te praten over de teleurstelling van de geringe opkomst. Op gevaar af, dat we daarbij mensen tegen ons in zullen nemen, zullen we toch even duidelijke taal spreken.
U die de amateurs niet meer met uw belangstelling wilt vereren (televisie is immers veel mooier?), u bent één van degenen die meehelpt om het mooie amateurisme om zeep te brengen.
De dames en heren van het toneelgezelschap en de muziekvereniging hadden zich weer uitgesloofd en u? U beloonde ze door thuis te blijven!
En waar waren de bedrijfsassistenten, de kantoormensen, de tekenaars en zo? Op

een enkele uitzondering na lieten ze allemaal verstek gaan. We mogen van hen toch zeker wel verwachten, dat ze aanvoelen, waarom hun aanwezigheid op een *contactavond* net zo goed gewenst is?

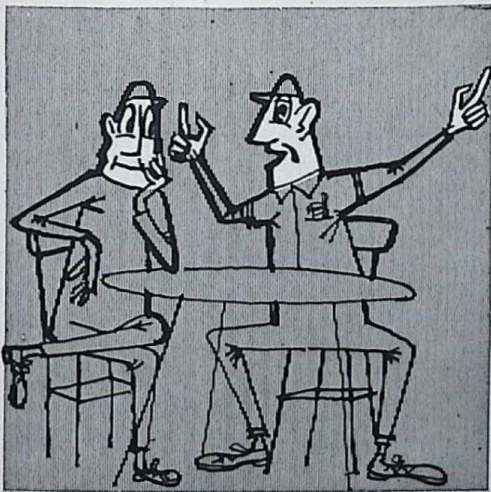
Tenslotte

U vond het gebodene misschien niet de moeite waard. U hebt volkomen gelijk. Het is allemaal povertjes wat die amateurs daar prutsen en verprutsen op het toneel. U vindt het toneelstuk niet leuk en de muziek niet best en de voorzitter slap en de hoofdrol matig en de klarinetten scherp en de secretaris niet pittig en de debutant te zenuwachtig en de dirigent te laks en de regisseur te dilettanterig . . .
Maar . . . en nu komt het . . . zou u het zelf beter kunnen?
Of nee, laten we het anders stellen, zou u zelf op het toneel durven komen?
Want dan, mensen, dan verandert plotseling alles. Als u zelf actief zou zijn en de moed op zou kunnen brengen om ook op de een of andere manier in het openbaar op te treden, dan ontdekt u pas hoe groot de prestatie is van die stuntelige amateurs! Dan ontdekt u pas hoeveel een openbaar optreden van de zenuwen vergt, zenuwen die u tot elke

prijs moet leren onderdrukken en beheersen. Dan gaat u met heel andere ogen kijken naar de amateurs, dan gaat u ze zeker een warm hart toedragen. U zult veel milder worden in uw oordeel en met veel meer belangstelling hun verrichtingen gadeslaan. In ieder geval . . . zult u hen dan met uw simpele aanwezigheid willen stimuleren!

„Of ze het nooit zat worden . . .”.

Waar ligt de grens tussen overdrijven en liegen? Wanneer overschrijdt men die grens en wanneer bevindt men zich op het gebied der leugen? Wie kan me dat vertellen?

Niemand? Vooruit dan maar, wat doet het er eigenlijk toe. Liegen doen we toch nooit. Nou ja, nooit, laten we zeggen als het eens een keertje erg hard nodig is, dan willen we wel eens, maar verder . . . Nee, liegen doen we niet bij Boele. Afgezien van enkele leugens om bestwil, dat wel natuurlijk, maar overigens . . . Nee, waarom zou je liegen? Ja, kijk eens, als je nou zeker weet dat je er wijzer van kunt worden, dan ligt het natuurlijk even iets anders, maar dat keiharde liegen, nee, dat doen we

vieze overdrijvingen

niet. Of het zou moeten zijn, dat je je gezicht er mee redden kunt, dan verandert de zaak natuurlijk. Nee, liegen doen we nooit.

Overdrijven is wat anders.

Overdrijven is een mildere vorm van liegen. Je hebt hier ook weer diverse soorten in. Je hebt de soort overdrijving van driekwart waarheid en eenkwart leugen. Daar is de soort half om half en daar is de soort eenkwart waarheid en driekwart leugen. Tenslotte is daar de Boele soort.

Deze soort is zo nauw verwant aan de leugen, dat ze er niet meer van te onderscheiden is. Toch is er verschil. De Boele vorm van overdrijving is weliswaar een pertinente leugen, maar . . . het is noch om bestwil, noch om er wijzer van te worden, noch om een gezicht te redden, het is gewoon flauwe kul.

't Is schafttijd. In de kantine heerst het gezellige geroezemoes van praatjes na de boterham. Aan één der tafeltjes zitten 2 bankwerkers en 2 ijzerwerkers. Jofele jongens, dat zie je direkt. Maar toch . . . bankwerk en ijzerwerk . . . ergens voel je toch wel bonkjes in deze pudding zitten. Zelfs in het gesprek willen ze elkaar nog wel naar de kroon steken en dan ontstaat de Boele-overdrijving.

't Begon toen ijzerwerk beweerde: „Ik heb eens met een bankwerker gewerkt, die altijd zwarte sokken droeg. Totdat ik

ontdekte, dat hij nooit sokken aanhad”. Bankwerk voelde, dat er een tegenprestatie geleverd moest worden: „Ik heb een ijzerwerker gekend, die altijd de schoonste van zijn twee overalls aantrok”.

„Nou, dat is toch niks bijzonders”, zei ijzerwerk.

„Ja, maar ze werden nooit gewassen . . .” IJzerwerk aan de beurt: „Er was eens een bankwerker, die tegen me zei: „Kijk eens wat een zwarte handen ik heb, 't lijken verdorie wel voeten!”

Bankwerk lachte zuurzoet en blies de volgende stoom af: „Ik heb eens een ijzerwerker meegemaakt, die vier weken met zijn hemd deed. Een week gewoon, tweede week achterstevoren, derde week binnenstebuiten, vierde week binnenstebuitenachterstevoren”.

IJzerwerk was niet uit het veld geslagen. „Ik ging eens een keer bij een bankwerker op ziekenbezoek en toen zei ik: Wat heb je mooie laarzen naast je bed staan. Toen zei hij: Dat zijn mijn laarzen niet, 't zijn mijn sokken”.

Nou zou je toch denken, dat dat het einde van de Boele-overdrijving was, maar nee hoor. Net voor de fluit van éénen zei bankwerk: „Aan boord van de „Medicine Har” liep een ijzerwerker op zijn blote voeten. Hij had zijn laatste paar sokken kapot laten vallen!” Dat deed de deur dicht.

EEN NIEUW HOOFDSTUK IN DE JEUGDREIZEN

Omdat het elk jaar opnieuw een probleem is om de jongens van onze bedrijfsopleiding een jeugdreis te bieden die een ieder het zijne geeft gaan wij dit keer eens iets heel anders organiseren dan in de afgelopen drie jaar.

Met het opleidings- en ontvangencentrum van de Staatsmijnen in Limburg werd contact opgenomen en wij zijn verheugd dat het ons gelukt is om met onze jongens een week in hun kamp te Vaalsbroek door te brengen.

Te midden van het golvende landschap in de uiterste zuidoosthoek van ons land ligt het kasteel Vaalsbroek. Dit wordt de basis van onze jeugdreis.

In overleg met de kampleiders van de Staatsmijnen werd een aantrekkelijk programma opgesteld. Per luxe toeringwagen van De Jong uit Rijsoord wordt maandag 10 mei om kwart voor acht de reis naar Vaalsbroek aanvaard waar

wij om twaalf uur hopen aan te komen. De Boele-vlag gaat dan boven het kamp in top.

Die week staan allerlei activiteiten op het programma. Er worden tochten door de omgeving gemaakt waarbij het eigen potje wordt gekookt. De kaart en het kompas moeten de jongens in staat stel-

len om het kamp weer terug te vinden. Het grote avontuur wordt beleefd in de vorm van een nachtelijke tocht door de dichtbeboste hooglanden van de Belgische Ardennen. De tent, proviand en andere noodzakelijke uitrusting gaan mee.

Het uitje wordt niet vergeten. Wij gaan met z'n allen gezellig een dagje naar Monschau en de stuwmeren in het dal van de Roer. Het is daar erg mooi.

Zaterdag 15 mei staat de bus weer voor vertrek gereed. Om 10.00 uur wordt afscheid genomen, de Boele-vlag wordt ingepakt en de reis naar huis aanvaard. Wij hopen onze familieleden 's zaterdagsmiddags al het een en ander van onze belevenissen te vertellen. Degenen die dit niet kunnen meemaken zullen wij door middel van een reportage in het volgende Boele Nieuws van de jeugdreis vertellen en met foto's laten zien.

ZET JE BESTE BEENTJE VOOR

In mei gaan de examens voor het Bemeteldiploma weer beginnen. Na een voorproefje dat op 10, 11 of 12 mei in de vorm van het uitslaan en afschrijven voor de scheepsbouwers wordt gehouden, gaan op 24 mei een flink aantal jongens op ons bedrijf in de leerscholen aan de slag om hun werkstuk te maken.

Met de witte band als eretekens van het aankomend vakmanschap om hun arm gaan 10 bankwerkers, vijf metaalbewerkers in de scheepsbouw en een hout-scheepmaker laten zien waartoe zij na

hun tweejarige opleiding in staat zijn. De stichting Bemetel stuurt een toezicht- houder om erop te letten dat alles volgens de reglementen verloopt.

Van het werkstuk wordt de kwaliteit na afloop van het examen door een groot aantal controleurs in de Houtrust- hallen in Den Haag beoordeeld aan de hand van een meterslange lijst van beoordelingspunten. Daaruit komt dan een kwaliteitscijfer te voorschijn. Dit cijfer wordt nog gecorrigeerd voor de tijd waarin de kandidaat zijn werkstuk heeft

gemaakt. Heeft hij er langer over gedaan dan de gestelde tijd dan gaat het cijfer omlaag. Is de kwaliteit voldoende en heeft de kandidaat er korter over gedaan dan de gestelde tijd dan gaat het cijfer omhoog.

Dat wordt een week, jongens, van hard en inspannend werken.

Op 21 en 22 mei wordt examen afge- nomen in de theoretische kant van de zaak. In de examencentra in Rotterdam of Dordrecht zitten dan honderden jon- gemannen gebogen over de opgaven van vakleer en tekeninglezen.

Jongens van Boele. Pak hem beet en laat zien dat je van het goede hout of van hoogwaardig staal gemaakt bent. Veel succes en zet je beste beentje voor!

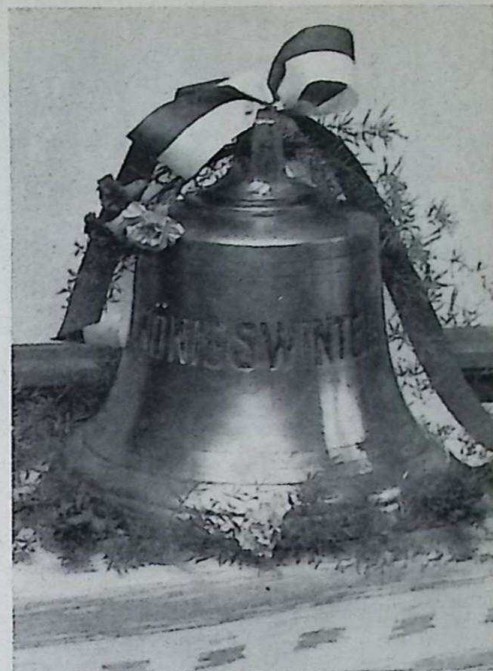
In 1929 kregen we van een Duitse firma *Rheinfähre Königswinter*, een leuke opdracht. Deze rederij exploiteerde en exploiteert nog steeds een veerdienst over de Rijn bij Königswinter. We moesten voor hun een splinternieuwe veerboot bouwen, de „Königswinter II”. Het schip werd onder andere uitgerust met een flinke bronzen scheepsbel, die zijn welbekende diensten vervullen moest.

Na de oplevering van deze boot hebben we nooit meer in contact gestaan met deze firma, totdat zij vorige maand een brief aan ons richtte met het verzoek om mee te delen, waar wij indertijd die scheepsbel hadden laten gieten. Ze wilden de klok een ereplaatsje geven in hun kantoor, want er was iets bijzonders mee aan de hand geweest.

Netjes als we zijn hebben we de rederij van antwoord gediend en nieuwsgierig als we zijn, hebben we gevraagd wat er dan wel met die bel aan de hand geweest is. Het verhaal was interessant genoeg om hier na te vertellen.

Tot ver in de oorlog heeft de „Königswinter” zijn dienstjes bij Königswinter vervuld totdat in maart 1945 de Amerikanen voorlopig een eind maakten aan de activiteit van de door ons gebouwde veerboot. Drie voltreffers uit pantserwagens brachten de boot op de bodem van de Rijn, half boven water uitstekend.

voel van de rechtmatigheid van ander-mans eigendommen!) 't Was echter een linke boel voor Schmitz. Hij ging daarom niet direct tot actie over, maar wachtte zijn kans af. Die kans kwam toen de Amerikanen een z.g.n. wagenappel hadden, waar alle wagens geïnspiceerd moesten worden. Natuurlijk haalden die Amerikaanse jongens de bel van de wagen af, want dat zou een rare vertoning geworden zijn. Toen ze hun hielen gelicht hadden zag Schmitz zijn kans schoon en pakte de bel weg. Hij verborg zijn buit in een afvalhok onder lopen en beenderen. Na het ontdekken

WAT EEN SCHEEPSBEL AL NIET BELEVEN KAN

Amerikaanse soldaten haalden de bel van de boot af, omdat ze die wel konden gebruiken als signaalrichting op één van hun kraanwagens. Die kraanwagen werd naderhand met andere wagens gestationeerd in de door de Amerikanen ge-

van de diefstal pakte de Amerikanen een machinebankwerker op, die zij verdachten, maar de man kon bewijzen, dat hij die dag vrijaf had. Hij werd weer vrijgelaten en de zaak ging in de doofpot.

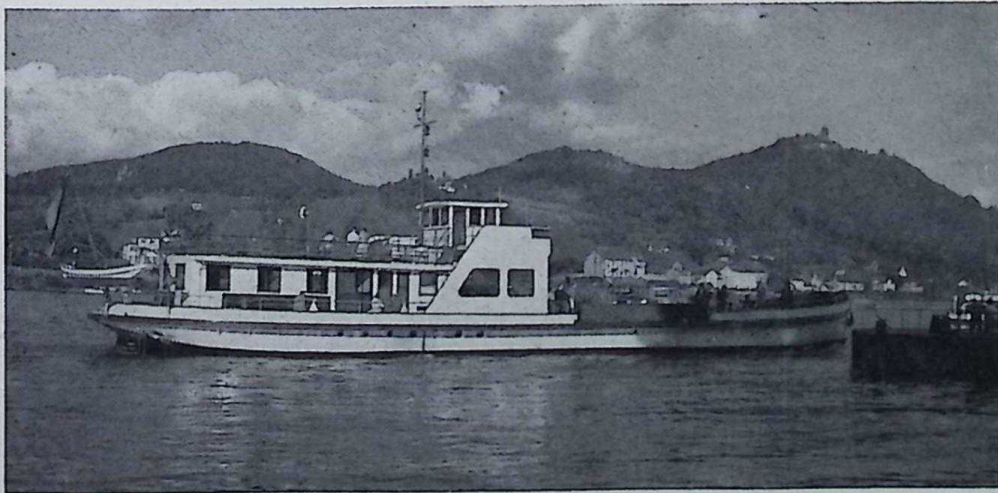
Van 1948 tot 1960 heeft de bel de gelovigen van Sontra trouw opgeroepen om ter kerke te komen.

In 1960 werd er echter een nieuwe kerk gebouwd en de klok werd overbodig. De pastoor gaf de bel terug aan mijnheer Schmitz, die inmiddels een hotel bezat. Hij hing de bel daar op.

Op zekere dag kreeg Herr Schmitz bezoek van een wijnhandelaar. „Mooie bel heb je daar hangen. Wat staat er op? Königswinter? Zo, daar moet ik toe-vallig naar toe!” „Kun jij dan niet eens vragen of daar iemand een bel kwijt is?” De wijnhandelaar deed het en kwam er inderdaad achter, dat de bel aan de rederij Königswinter toebehoorde. In hoogst eigen persoon ging Herr Schmitz op 7 oktober 1964 naar Königswinter om de bel terug te brengen. De directie was opgetogen over het geval en besloot de bel een ereplaats in haar kantoorgebouw te geven. Een kunstsmid zal een fraaie beugel maken en daaraan komt de bel te hangen.

De „Königswinter II” heeft, nadat ze enkele maanden na de oorlog gelicht en verbouwd was, een nieuwe bel gekregen.

Voor degenen onder ons, die in hun vakantie daar in de buurt komen (de omgeving is er prachtig) zal het zeker interessant zijn om te weten dat wij deze veerboot gebouwd hebben en ook welke aardige geschiedenis er aan verbonden is. En wat let U om het kantoor daar binnen te stappen en even naar de bel te gaan kijken?

De Königswinter zoals ze nog steeds haar diensten vervult op de sprookjesachtige Rijn.

vorderde gebouwen van een bedrijf, in Sontra (bij Kassel) waar een zekere mijnheer Schmitz werkte. Deze mijnheer zag op een goeie dag de bel aan een Amerikaanse kraanwagen hangen en dacht: „Die hebben ze zeker gejat. Ik zal proberen ze dat ding weer afhandig te maken”. (De Duitsers hadden vooral in het laatst van de oorlog een fijn ge-

Enkele jaren later kondigde de pastoor van de gemeente Sontra een kollekte aan ten bate van de aanschaf van een klok, die dienst moest doen in een noodkerk. Schmitz, die zich onder het gehoor van de pastoor bevond, herinnerde zich toen plotseling die scheepsbel weer en haastte zich om de bel weer op te scharrelen en aan de pastoor ter beschikking te stellen.

TAFELTENNISNIEUWS

De eindstanden van de tafeltennis-competitie 1964/1965 zijn als volgt:

TEAM 1			TEAM 2			TEAM 3			TEAM 4		
Klasse 2B			Klasse 2C			Klasse 2A			Klasse 4G		
	wedstr.	pnt.		wedstr.	pnt.		wedstr.	pnt.		wedstr.	pnt.
Noad 3	18	34	Serv:ce 2	18	36	Contact 1	18	34	Overschie 3	18	34
T.B.S.M. 1	18	30	Eendracht 8	17	28	Stadhuis 1	18	33	Deroda 2	18	31
T.O.G.B. 1	18	26	Elan 5	18	23	Feyenoord 1	18	22	T.B.S.M. 4	18	25
R.A.P. 2	18	22	Nassaukade 1	17	21	Noad 5	18	21	E & R 2	18	17
Hollandiaan 1	17	21	P.V.A. 1	18	20	Xerxes 5	18	18	Raket 3	17	16
T.S.F. 2	17	12	Milksteamers 4	18	15	Intiem 3	18	14	Favoriet 4	18	16
T.O.G. 2	17	11	Germinal 4	18	12	Hoogvliet 1	18	13	Repelaer 2	16	13
U.S.V. 3	18	8	H.T.T.C. 2	18	11	T.B.S.M. 3	18	10	De Schakel 2	18	13
Roteb 1	16	4	T.B.S.M. 2	18	10	Raket 2	18	9	Intiem 10	15	5
Stokvis	16	1	Piet Hein 1	18	3	Telefoon 1	18	4	Gakaro	17	4

TEAM 5			TEAM 6			TEAM 7			JUNIOREN		
Klasse 4A			Klasse 4F			Klasse 5L					
	wedstr.	pnt.		wedstr.	pnt.		wedstr.	pnt.		wedstr.	pnt.
Noad 7	18	36	N.K.F. 2	18	33	Centrum 8	13	26	Centrum 1	7	14
R.V.A. 3	18	31	Overschie 4	18	29	Raket 5	13	20	T.B.S.M. 1	7	12
De IJssel 2	18	25	Milksteamers 6	18	22	N.K.F. 4	14	20	T.B.S.M. 2	7	10
Feyenoord 3	18	20	Contact 3	18	21	Germinal 10	14	18	T.B.S.M. 4	7	7
v. Melle 2	18	20	J.K.S. 1	18	20	T.B.S.M. 7	14	11	Noad 1	7	6
v. Marle 2	18	15	P.V.A. 4	18	15	De Schakel 4	14	8	Centrum 2	7	3
T.J.C. 3	18	15	T.B.S.M. 6	18	14	V.B.P. 5	14	4	Service 4	7	2
Sozaro 1	18	10	Insulinde 4	18	12	Diveko 5	14	3	T.B.S.M. 3	7	2
T.B.S.M. 5	18	7	Hoogvliet 3	18	9						
S.R.A. 1	18	1	Elan 9	18	5						

Inmiddels is de 6e Eurobeker-competitie weer van start gegaan. Door T.B.S.M. wordt hieraan deelgenomen met 8 teams.

Deze teams zijn ingedeeld in afdelingen van 8 teams welke een halve competitie spelen.

Voor elke afdeling zijn 2 prijzen en 2 persoonlijke prijzen beschikbaar. De competitie zal worden besloten met een feestavond op zaterdag 12 juni a.s. in het Clemenshuis te Rotterdam-Zuid.

Hiernaast volgt de samenstelling en indeling van de teams:

Team 1 - klasse 2A: L. Bakker, P. v. Gent, H. Noordanus (aanv.).

Team 2 - klasse 2B: C. de Jong, A. Leydens, J. v. Beek (aanv.).

Team 3 - klasse 2C: A. v. Gent, P. Otto, W. Hulzebosch (aanv.).

Team 4 - klasse 2A: H. Haverkort, A. de Jong, L. Verspoor (aanv.).

Team 5 - klasse 4C: C. v. Baalen, P. v. Dongen, B. Teeler, L. v. d. Eng (aanv.).

Team 6 - klasse 4D: M. v. Driel, A. Heyblom, M. Bakker (aanv.).

Team 7 - klasse 5D: H. Bijl, B. Huizer, L. Molendijk (aanv.).

Team 8 - klasse 5E: A. Wortel, M. Brouwer, A. de Graaf (aanv.).

PERSONALIA

Jubilea:

40 jaar:

28-6 A. van Vliet, scheepsbeschieter

Gepensioneerd:

9-4 J. J. Koedood, draaier

In dienst getreden zijn:

1-4 M. Santomé Martinez, el. lasser
 5-4 J. v. d. Heijde, kraandrijver
 12-4 J. Burggraaff, leerling-metaalbewerker in de scheepsbouw
 J. Fabra Gonzalez, bankwerker
 20-4 A. Gonzalez Luna, brander
 P. Rosso, draaier
 A. H. Kolk, ketelmaker
 H. J. Schuitema, kraandrijver

Terug uit militaire dienst:

25-3 J. H. Deppe, bankwerker
 29-3 H. Blokzijl, bankwerker

Naar militaire dienst:

22-3 J. A. Groenendijk, bankwerker

De dienst verlaten hebben:

15-3 P. Roskam, tekenaar (scheepsbouw)
 18-3 M. Rios Otero, boorder
 19-3 F. Biempica Alvarez, kraandrijver

24-3 A. G. Sloof, kantoorbediende (boekh.)

26-3 C. v. d. Spoel, bankwerker
 J. M. Visser, practisant (scheepsbouw)

31-3 E. J. Verschoor, kantoorbediende (rekeningenafdeling)

2-4 W. F. J. Hamann, practisant (scheepsbouw)

5-4 F. Vazquez Oubina, boorder

9-4 A. Guisado Cortes, hulp-kok

12-4 F. Vazquez Sousa, stellingmaker

13-4 M. Touris Rodriguez, hellingbediende

R. Nogueira Pineiro, hellingbediende

M. Gaviño Castro, ijzerwerker

14-4 J. Touris Rodriguez, brander

P. J. de Moor, draaier

19-4 R. P. Sierra Torres, brander

21-4 J. Fernandez Vivancos, bankwerker

D. van Dijk, practisant (scheepsbouw)

A. Plaza Ruiz, ijzerwerker

Gehuwd:

19-3 De heer M. Brouwer met mej. B. Neuschwander

2-4 De heer N. Oldenburger met mej. M. van Erk

15-4 De heer H. Zanting met mej. C. Moen

Geboren:

10-3 Yvonne, dochter van de heer en mevrouw Pijl-Quaak

31-3 Harm, zoon van de heer en mevrouw Mager-van Goor

Op 8 april 1965 overleed op 76-jarige leeftijd onze voormalige voorman bij de helling, de heer

A. KERSTEN

Gedurende ruim 35 jaar gaf hij zijn beste krachten aan ons bedrijf. Zijn familie betuigen wij onze deelneming.

9-4 Jan Peter, zoon van de heer en mevrouw Van Zielst-de Jong

12-4 Marc Stephan, zoon van de heer en mevrouw Van Houdt-Beerends

REISVERENIGING

De uitslag van de stemming voor de diverse reisplannen is als volgt:

Reisplan A — 57 stemmen

Reisplan B — 11 stemmen

Reisplan C — 13 stemmen

Reisplan A kreeg een ruime meerderheid en het reisdoel wordt dus Berg en Bos te Apeldoorn. 's Morgens koffie in Zeist en 's avonds diner in Utrecht.

Aanstellingen:

M.i.v. 26 april is de heer C. Toet aangesteld als bedrijfsassistent voor de koperslagerij.